

Nr 142.

Av herr **Wallén**, *angående ökat skydd för omyndigas medel, som äro underkastade det allmännas kontroll.*

I motion nr 334 till 1938 års riksdag hemställde jag tillika med tvenne medmotionärer, att riksdagen ville hos Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag angående ökat skydd för omyndiga genom att göra det allmänna i någon form ansvarigt för medel, som på grund av lagbestämmelser underkastas det allmännas kontroll. I motionen anfördes exempel på missbruk av förmyndarställning, vilka upprört den allmänna opinionen och hos den samma väckt misstanken att nuvarande organisationsformer på området icke utgjorde sådant skydd för omyndiga, vilket man har rätt att fordra.

Första lagutskottet intog i sitt utlåtande över motionen (nr 32) en synnerligen förstående inställning och medgav, att önskemålet att i görligaste mån bereda skydd åt omyndigas egendom uppenbarligen framstode såsom ett samhällsintresse av stor vikt. Utskottet åberopade dock vissa skäl — delvis av mera juridisk-teknisk art — mot att *då* tillstyrka motionen. Riksdagens majoritet följde utskottet på dess motivering. Sedan detta inträffade ha ytterligare belägg vunnits för min uppfattning om den utomordentliga samhälleliga betydelsen av effektivt förbättrad vård av omyndigs medel. Jag vill i detta sammanhang erinra om hur en förmyndare genom olyckliga börsspekulationer i spannmål på världsmarknaden (ett område, som han ej synes ha behärskat så mycket att han ens där bort riskera egna medel) riskerat och delvis förstört avsevärda förmyndarmedel. De motiv som 1938 anfördes mot bifall till motionen, synas mig ej heller vara av den betydelse, att de även nu, efter 2 års ytterligare bistra erfarenheter på området, under vilka försåvitt känt är intet positivt resultat vunnits, kunna få stå hindrande i vägen för en av alla efterlängtd reform. Jag får därför — under åberopande av motiven för 1938 års motion (nr 334) och vad här ovan anförts — hemställa,

att riksdagen ville hos Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag angående ökat skydd för omyndigas medel, som på grund av lagbestämmelser underkastas det allmännas kontroll.

Stockholm den 16 januari 1940.

Otto Wallén.
